

posod krvavi politični boji, na deželi upostošajo kmetje grajščine, vojaki se puntajo, nikjer nisi več življenja na Ruskem varen, ne najdeš več pravice, le pest, sablja in puška vladajo, topovi grmijo v mestah, očka car se boji za krono. V Moskvi bili so pretečeni teden celi boji, vojaštvo streljalo je z topovi na revolucinarje. Ti so si začetkom gradili barikade, a ker te nič niso proti topom pomagale, streljali so revolucionarji izza zased, oken i. t. d. Neko hišo, v kateri so se delavci zbrali, razrušili so topničarji z 12 streli. K sreči da se vojaštvo v Moskvi ne punta ampak še je verno. Bolnišnice so polne mrtvih in ranjenih. Te dni bili so menda zadnji boji. Topovi so naredili spet mir v mestu. Revolucionarji so se zaračunali, mislili so, da se jim bode vojaštvo pridružilo. Na dan novega leta streljalo se je celi dan. Vojaštvo naskočilo je mesto od treh strani in končno se je udala večina ustašev. Okoli 600 oseb so zaprli. V zadnjih bojih v Moskvi ubitih je nad 200 revolucionarjev in okoli 100 večjih hiš porušenih. V Kurlandiji in Livlandiji divjajo Leti. Kmetje opustošili so mnogo grajških posestev. Kako surovo Leti ravna z tamkaj bivajočimi Nemci je skoraj nepopisljivo. Zaradi tega bati se je celo mednarodnih zmešnjav. Nemčija hoče ruskim Nemcem na pomoč priti in razmere med Nemčijo in Rusijo so baje zelo napete. Leti razdajali so na mnogih krajih železniško progo, tako da je mnogo vlakov skočilo iz tira. Blizu Revala je vsled tega padel vlak z vojaštvom v vodo. V kurlanskem mestu Talsemu napadli so ustaši orožarno ter se polastili okoli 3000 vojaških pušek. Dragonce so pregnali, in ti so se čez nekaj časa vrnili pomnoženi po pešcih in artileriji ter začeli na mesto streljati. Po mesta je porušenega in požganega. — V Kijevu je splošni štrajk proglašen. Vojaštvo je do sedaj vsak nemir zabranilo. Mesto je brez vode. — V Rostovi so tudi nemiri, ranjenih in mrtvih je 600 oseb. — Iz Čarkova se poroča sledeča zanimiva dogodba. 19. p. m. pomikalo se je ogromno število ljudstva proti glavnemu trgu. Najpred korakali so puntajoči vojaki z častniki, uvrsteni v kompanije, za njimi pa meščani, dijaki, delavci, vsi oboroženi, z bombami, puškami in samokresi. Na glavnem trgu stalo je verno vojaštvo v bojnem redu, žendarji, dragonci, kozaki in topničarji z topi. Vse je bilo tiho, in vedno več in več ljudstva je prihajalo. Čez nekaj časa bil je ves trg poln ljudstva, na eni strani kozaki, dragonci vsi zvesti vladi, na drugi strani puntarji, gimnazijci, delavci. Velika tibota nastane, kdo bo začel strašno klanje? Zdajci stopi iz vrst revolucinarjev nek delavec ter prosi verne vojake naj ne nasprotujejo svobodi. Nekoliko časa še so vojaki neodločni, potem pa se vsi revolucionarjem pridružijo. Iz 20.000 grl zadonijo hurra klici, ljudstvo je veselja pijano, vse se je mirno končalo. — Tudi iz Odese, Nižjega Nowgoroda se poroča o strašnih bitkah vojaštva z puntarji. Posebno krvavi izgredi bili so v Varšavi. V Saratovu so bili spopadi med kozaki in delavci, ubitih je bilo 5 oseb, ranjenih pa dvajset. Koliko surovosti pa se zgodi na deželi, o čem časniki ne poročajo! V

celi Rusiji je boj, klanje. Kaj bo, če se revolucija ne zaduši! Bogataši zapuščajo Rusijo. Po najnovejših poročilih pojema revolucija, v nekterih mestah je pet vse mirno. Zdaj pojditte prvaki k vašemu močnemu stricu, naj vam pomaga. Sam si ne more pomagati, ne bi še vam. Zakaj ste sedaj tako tibi o blaženi državi, o očku caru, ki vas bode pod svoje „krvavo“ krilo vzel?

Dopisi.

Od Sv. Lenarta v Slov. gor. V zadnjem času začeli so lenarški prvaki ino „zlati“ dohtarčki napadati na zelo nesramen način naše vrle poštenjake in naprednjake. Mesto za te nesramne in podle napade poiskali so si v znanih prvaško-klerikalnih cunjah. Naše dohtarčke imenujem „zlate“, ker pridobili so si pri nas dovolj zlatov, dovolj premoženja, posrečilo se jim je s pomočjo črnouknužev našega okraja si v kratkem času napolniti žepa. In prvaški dohtarček še je le 4 leta pri nas in že — krasno vilo, katera je gotovo dovolj okroglih stala. Drugi dohtarček mora tudi precej cvenka imeti, — čeravno je še precej mlad in mu še baje neke akušnje manjkajo kako se med ljudstvom govori — saj je član posojilnega društva, katero podjetje še si bomo prihednjič natančno pogledali. Ta dva dohtara kaj rada vtikata nos v vse te zadeve, ki jih nič ne brigajo. Posebno ob volitvah imasta mnogo opraviti, da eden je rekel, da je ob času volitev agitator, drugi čas pa zdravnik. — Delovanje naših prvakov pogledamo si ob priliki natančneje.

Iz okolice Štebna (Koroško): Važno za kmete Spodnje Koroškega. Prednekaj časom potoval sem po Spodnjem Koroškem ter prišel tudi v podjunsko dolino (Jauntal) in okolico Štebna, Pliberka in Šmihela. Ko grem proti Štebnu, občudoval sem lepa ravna polja in si mislil, ti prebivalci pač posebno morajo hvaliti Gospoda za to lepoto in dobroto. Na nekem polju zagledal sem pa tudi neko visoko rastje in bližal sem se da si natančneje pogledam. Ko pridem blizu, vidim da je bil hmelj in nek kmet mi je potem to potrdil in mi povedal, da je g. Writz iz Štebna v spomladi iz Stajerskega hmelj prinesel in poskusil, ali bi tudi v lepih ravanah okoli Štebna rastel. In v kratkem času zrastel je precej visok in tudi lepo dozorel. Če bi vsi okoličani Štebna i. t. d. hmelj nasadili, neso bi jim več koristi, nego žito i dr. Savinjska dolina zahvaljuje hmelju mnogo tisoč in tisoč kron na leto česar preje, ko še niso tam hmelja imeli, ni bilo. Poskusite torej vsi in hvalefni še bote enkrat za ta nasvet.

Popotnik.

Iz Sv. Marjeta na dravskem polju. Dragi mi Štajerc! Imam ti nekaj za naš kraj prav žalostnega poročati. Na sveto noč šel sem kakor je dolžnost in navada vsakega kristjana k polnočnici. Vsak pošten kristjan bode pa tudi z pravo pobožnostjo praznoval rojstvo našega Izveličarja. Ali kaka pobožnost bila je pri nas pri sv. Marjeti! Videl sem

sagriznjene klerikalce, govorili in smejali so se med službo božjo, pri nobenem teh farških pristašev nisem videl rožnega venca in tudi nobeden ni imel molitvene bukvice. Taki so naši klerikalci! Geslo tih je le hujskarija, le mednarodni boj. Vse za vero vedno kričijo, a v cerkvi obnašajo se kakor največji brezverniki. Da ljudstvo ne sprevidi, da so to le volkovje v ovčji koži, da ne sprevidi, da so to navadni sleparji.

Sv. Trojica v slov. gor. Črez zadnji dopis iz našega kraja jezili so se tisti, kateri so že pred enim letom na Friašovi gostiji postavili Miheca za „purgemejstra“. V zadnji številki „Gospodarja“ pa vendar pišejo, da izpremembe nihče ni pričakoval. To je grda laž trojičkoga dopisuna, katere se naj sramuje; nadalje pisal je „Gospodar“ da še nihče niti stopinje ni storil za agitacijo k volitvi. To še je debelejša laž. Fej! Mi dokažemo Berardu, da je Habjaniča na pomoč vzel, ker se je sam preslab čutil. Šaprament je ta letal po pooblastila, samo smolo je imel in povsod je prišel prepozno. Pri volitvi smo častno glasovali za gospoda Goloba, še pričujočega župnika se nismo ustrašili, čeravno se je izrazil „prva čast meni, zato dam prvi glas sebi!“ Kaj ne — Berard? Lisica je tudi rekla, ko je grozdje previsoko visilo „nočem ga, je prekialo“ — Berard je tudi dober agitator za „Gospodarja“. Mnogo hiš dobilo je ta listič, a usoda mu ni bila mila, romal je nazaj v črno fabriko. V mnogih obiteljih nastalo je sovraštvo, ker so si nekatere žene naročile „Gospodarja“ brez moževega dovoljenja. Mi le vprašamo, si ti Berard oznanitelj mira, če seješ sovraštvo in delaš nemir v fari? In zakaj preganjaš „Štajerca“ in ga sovražiš? Ta list je pravi list, ker je celo na mizici v zakristiji za najti.

Sv. Duh pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Ko so pri nas blagostavljali novo šolako poslopje, takoj se je slišalo govorjenje, kaj pa bo sedaj s starim šolskim poslopjem. Eni so rekli, naj bo kaplanija v poslopju, drugi spet, da bo to poslopje za sovjačke prismojene klerikalce. Če se bo za podružnico Feldhofa potrebovalo, imamo jih dovolj ki so že zreli, da noter pridejo. Nemanič, sovjačar.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naš župnik Kunci nam vsako nedeljo tarnajo in tožijo, da baje tako malo žrtvujemo za cerkev, da bi le dali, da dobimo novo cerkev i. t. d. Pa zakaj bi dali, mi nimamo več dovolj zaupanja do našega župnika. Kako bi zamogel ta župnik skrbeti za dobro zidanje nove cerkve, ko so mu vendar občinske volitve več nego cerkev, ko mu gre politika črez poklic, ki ima z njo največ opravkov. Župnik obljubil nam je da bo se v sedaj pretečenem letu začela delati opeka toliko in toliko tisoč, predlani in prej je že obljuboval, da bo apno spravil, a glej, nič se ni storilo, vse je zaspalo. Pa vprašamo, zakaj? Da občinske volitve so bile, saj se tedaj župnik ne more za cerkev brigati. Ta župnik vam ljubi farmani nikdar ne bo zidal nove cerkve, ta še ničesar ni storil za našo sedajno cerkev. Poglejmo si samo podobe nekaj svetnikov v cerkvi, n.

pr. sv. Pavla, Petra, Jurija patrona i. t. d. kako siromašno zglejajo! A časa zbirce naš župnik se nikdar ni pozabil, takoj ko je prišel, romal je z žaklji po fari. Pa tudi na svoj farovž ne pozabi. Najpred dal si je župnišče popraviti, potem plot pri zelenjaku, potem so mu farani na njegovo željo kupili viničarijov v Sovjaku sedaj mu pa baje mežnarija diši. Odločno zahtevajte farmani, da se cerkev nekaj popravi in uredi in pri Sv. Duhu zahtevajte občani duhovske občine kaplana da bo vsaj ob nedeljah sveto mešo tam bral, katera želja se vam mora spolniti, ako vsi skupno zahtevate. Zakaj pa imajo druge podružnice kaplanijo? Kanci ne bo vedno pri Sv. Jurju, on ne bo večno nasprotoval vašim željam!

Št. Ožbald pri Dravi. Ljubi „Štajerca“, prosimo te tudi mi, da sprejmeš od nas en par vrstic 10. decembra našla je pri nas še pozna noč tri v krčmi pri polnih kozarcih in veselih pesmicah. Bila sta 2 župnika in en učitelj, saj jih vsi poznamo. Zvečer prišla sta tudi 2 druga moža v krčmo in sta se vsedla pri drugi mizi in eden naročil je v nemškem jeziku pol litra vina. Ko to sliši nam najbolj znani župnik, skoči po koncu, ter se zadere: „Tak Florijan če tudi nemško govorit in še nemško ne zna.“ Mirno odgovoril mu je mož, da si lahko naroči, kakor hoče. Proti njegovemu tovarišu je pa župnik rekel, vi tudi niste nič boljši, ker „Štajerca“ berete, in tako je dolgo časa ta o mirna moža zmerjal. Na ožbaldovo nedeljo pride k nam mnogo nemških romarjev in ti Nemci prinesejo mnogo denarja, in denar romarjev dobro župnikom diši. Čudimo se, zakaj ni prijel krčmar župnika, ki je mirne goste zmerjal in nadlegoval, ter ga postavil na sveži zrak, da bi si ohladil prevročo prvaškokerikalako kri.

Spodnještajerske novice.

Karmelitarice v Mariboru. Maribor je dobil nov red, red karmelitaric, ki bodo s svojim plodonosnim delovanjem osrečile Maribor in okolico. To plodonosno delovanje se je pričelo že stem, da pošiljajo redovnice beraška pisma okrog „dobrih src“ Ker je dobrih src med našim ljudstvom veliko, kar razni redovi prav dobro vedo in jih po svoji možnosti prav imenitno izkoriščajo, je pričakovati, da bodo tudi karmelitarice v Mariboru zlasti padle po kmečkih žepih.

Občinske volitve v Doberni. V zadnjem času smo že večkrat opazili, da že prvakom huda poje za regiment, pri občinskih volitvah morajo z silo delovati, če hočejo prodreti. Če bi klerikalci in prvaki postavro postopali, zelo malo klerikalcev in prvakov prišlo bi v občinski odbor. Pri takih prilikah, da se zabrani zmaga naprednjakov, mora pač pomagati sila in samovolja. To zgodilo se je pri volitvah v Šoštanj, to zgodilo se je pri občinskih volitvah v Doberni (Neuhaus-u). V Doberni so naprednjaki sedaj prvokrat nastopili v volilnem boju. In kako huda borba bila je pri obeh strankah, dokazuje, da so skoraj vsi volilci prišli k volitvi. Od 63 volilcev v II. razr.